

Mustra

Örömmel köszöntöm folyóiratunk kedves olvasóit abból az alkalomból, hogy – elsősorban az NKA Könyvtári Kollégiuma jóvoltából – idén is lesz *Könyv és Nevelés*. Pályázati pénzből megvalósuló folyóirat esetében bizony valós év eleji öröm beszámolni a „túlélésről”.

A megjelenés lehetőségének tényén túl az is erősíti örömünket – legalább dr. Jáki László kollégámnak és magamnak is, mint afféle avuló, konzervatív mentalitású szerkesztői csapatnak –, hogy nemcsak látható, de tapintható, és (elnézést a kifejezésért!) akár szagolható is a *Könyv és Nevelés*, még mindig fizikai valóságában is létező, kézbe vehető, lapozható a folyóiratunk. De hogy érthetőbb legyen az előző mondatom, álljon itt néhány szemelvény az NKA meghívásos pályázatára benyújtott anyagunkból. (A pályázati kiírás tudniillik egyértelműen előnyben részesítendőnek hirdette az elektronikus változatot!)

„... A saját, szűkebb szakterületünk szakmai információszerzésének gyakorlatában is intenzíven változóban vannak a keresői–befogadói szokások. A Könyv és Nevelés gyakorlatában ennek a trendnek egyértelmű bizonyítéka az internetes rákeresések folyamatosan növekvő száma. [...] Már elsősorban elektronikus folyóiratnak tekintjük a *Könyv és Nevelést* (eKÉN!), de – előfizetőink kívánsága szerint – még elkészítjük a négy szám nyomtatott változatát is. Ugyanakkor a jövő évben kiterjedt felméréssel keressük meg előfizetőinket és az elektronikus változat használoit, s a következő, 2009-es évben már egyértelműen a felmérés eredményei határozzák meg a lap további megjelenését. [...] Az elektronikus folyóirat kritériumai szerint elkészített teljes lap változatunknak szűkített és rövidített változatát, mint nyomtatott mutációt tesszük hozzáférhetővé hagyományos, papír alapú formában is. [...] Az internetes változat elsősorban grafikus többlet információkat [...], de szöveges többletet is tartalmaz majd, s természetesen a hálózat nyújtotta információkezelő technika adta lehetőségek (linkelés stb.) is szerves részét képezik majd az eKÉN-nek.”

A fenti, kissé terjedelmes, de tárgyunk szempontjából fontos idézetből kiderül: az idén is meglesz mind a két KÉN változatunk, de már az elektronikus változaté az elsőség. Ennél is fontosabb talán, hogy Önökön, a lap olvasóin múlik a nyomtatott változat jövője, Önök szavaznak, döntenek róla – az ideji megrendeléseikkel. Ha valamelyest növelni tudjuk a példányszámot, akkor lesz jövőre is „tapintható-szagolható” KÉN. Ha viszont tovább csökken a megrendelések száma, akkor marad a világháló, a virtuális valóság. (Amelynek még annyi szaga sincs tán, mint a pénznek...)

És akkor következzenek – most már csak szűkszavúbban – a hagyományos és szokásos mustra.

A *Könyvtár* rovatunkból szíves figyelmükbe ajánlom sepsiszentgyörgyi kollégánk, a Mikes Líceum könyvtárostánára írását. Különösen a panaszkodásra gyorsan hajló itthoni kollégái olvassák gondos figyelemmel! Tanulságos, ahogyan

„marketingel” az iskolai könyvtárban, s ahogyan menedzseli azt az erdélyi (romániai) viszonyok között a szerző. S hogy a dolog „erőst” hiteles, azt e sorok írója tavalyi látogatásán gyűjtött személyes tapasztalatai támasztják alá.

A *Tankönyv* rovatban a Nemzeti Tankönyvkiadó történelem tankönyvcsaládját, a „*Száray – Kaposit*” kötetenként teszi górcső alá, s mutatja föl e tankönyvek metodikai újszerűségeit, erényeit és hibáit négy szerző. Ugyanitt élvezhetjük Vajda Kornél briliáns stílusú szellemi kalandjárásainak legújabb darabját, most éppen a *Tankönyv és politika* tárgyában.

Olvasáspedagógia rovatunk különösen gazdag most: Nagy Attila *Tájkép csata előtt (PISA 2006 – magyar szemmel)* című írása valóságos riadó. A szerző a legutóbbi PISA vizsgálatok magyar eredményeiből kiindulva próbálkozik a honi közoktatás színvonaláért felelős mindenféle illetékesek jobb lelkiismeretére hatni. A várható eredmény? Eddigi ez irányú tapasztalataink túl sok illúziót nem keltenek... Lukácsné Plenk Anna írásának címe: „*Én tanárnak is – író voltam*” (*Iskolák, tanárok, tanítványok Szabó Magda életművében*). A szerző a közelmúltban elhunyt, élete egy jelentős szakaszában a pedagógus pályát is megpróbáló írónőtől vesz méltó (és méltató) búcsút.

Az *Ifjúsági irodalom* rovatban Praznovszky Mihály osztja meg velünk a tavalyi Népmese Napján elmondott gondolatait. Meglepő jelenségre hívja fel a figyelmet a szerző a *Mit olvasott a szakácsné?* című írásban: bő száz évvel ezelőtt maga Mikszáth fejezte ki a saját tapasztalatából kifejlő aggodalmát – a népmese visszaszorulása, közeles eltűnése miatt.

Most pedig következzenek – még szűkszavúbban, csak felsorolásszerűen és talózva –, hogy mit is kínál az eKÉN Plusz.

– Sándorné Milbacher Kinga: *A kaposvári kistérség általános iskolai könyvtárainak helyzete egy kérdőíves vizsgálat tükrében*

– Sándor Tamás: *Tankönyveink Tanácsköztársaság-képe a rendszervoáloztatásig*

– Szabó Károly: *Tankönyvek a pártideológia szolgálatában. Egy általános iskolai tankönyvsorozat az ötvenes évekből*

– Pethő Balázs: *Ismerkedés az interaktív táblával*

– Kálmán Tünde: *A mesekönyv kiadás útja 1987-től 2006-ig*

Zsoltóczy